

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדריים דף נא.

הנודר בלשונות דלהלן האם נאסר בקדרה או באלפס?

קדרה - סיר שמבשל בו במים	אילפס - מחבת שמטגן בו	
אסור	אסור ¹	מן היורד לקדרה
מותר ²	אסור	מן היורד לאלפס

נדריים דף נא:

הנודר בלשונות דלהלן, ממה נאסר וממה לא, וממה ספק?

איבעיא	נאסר בהכל	נאסר במקצת	
"דכביש" "דשליק" ⁵	"כבוש שאני טועם" ⁴	"מן הכבוש" - רק בכבוש של ירק ³	כבוש
"דצלי"	"צלי שאני טועם"	"מן הצלי" - רק בצלי של בשר	צלי
"דמליח"	"מליח שאני טועם"	"מן המליח" - רק מליח של דג	מליח

¹ דהדרך היתה שקודם שהיו מטגנים דבר היו מבשלים אותו מעט בקדרה קודם, והרי נמצא שכל הנודר "מן היורד לקדרה" יש בכלל זה גם היורד לאלפס, דקודם שמטגנו הרי מבשלו.

² ולא רק שהוא מותר במאכל שיורד רק בקדרה, אלא מפרש הר"ן שבאה הברייתא לחדש שאפ"י מאכל שהדרך להורידו לבסוף לאלפס ולטגנו כל זמן שלא טיגנו באילפס וגמר את מעשיו לבסוף בקדרה לא מיקרי יורד לאילפס ומותר.

³ הביא הר"ן בזה ב' פירושים: א) כיון שאמר "הכבוש בה" הידיעה הכוונה למה שרגילים לכבוש תמיד - דהיינו הכבוש הידוע וזה של ירק. ב) כיון שלא הזכיר "שאני טועם", כוונתו רק לסוג ירק אחד שמצוי. פירושים אלו וחילוקיהם דלהלן שייכים גם בשאר הדוגמאות.

⁴ גם כאן הוא תלוי בפירושים הנ"ל, דלפירוש הראשון הוא משום שלא הזכיר "כבוש" עם ה' הידיעה ש"מ שכוונתו לכל המינים ולא דוקא לירק הידוע. ולפי הפירוש השני כיון שאמר "שאני טועם" כוונתו לאסור הכל.

⁵ לפירוש הראשון האיבעיא היא, כשאמר "דכבוש" "דשליק" בדל"ת האם משמע הידוע או לא - וא"כ הוי דוקא בבשר. ולפי פירוש השני מספקא ליה אי אמר "כבוש" בלא "שאני טועם" (וגם לא אמר "מן"), מה הדין.